

15.1.56, ב' בשבט תשט"ז, יום א'

תדי מודיע כי "השליח" יבוא הנה כיום ה' (19 ביאנואר) לאחר שיבקר תחילה במצרים. יומים לפניו יבוא בן. מסופקני אם יש ממש בשליחות זו, אם כי היא נעשית מטעמו של איזנהויר, פניו של נאצר אינם לשלום. האמביציות המדיניות שלו ביחס לעולם הערבי (המוסלימי) וההנהגותו במשך השנתיים מעידות שפניו למלחמה בישראל, והוא רק מחכה ליום שיהיה בטוח בעליונותו הצבאית. גם דג המרשילד עומד לבוא כיום 23 לחז. וגם הוא רוצה "לתווך" בין ישראל וערב. מדוע לא דאג שנאצר הצעותיו משנים בנובמבר 1955, - ולא התריעו על סירובו של נאצר.

16.1.56, יום ב'

הבוקר בעשר מרצה רננה הרצאת הדוקטורט שלה : על אלומות החיזוקים.